

SIITOSUROSKYSELY SYKSY 2017

Kyselyyn tuli yhteensä 8 vastausta, jotka koskivat 25 eri siitosurosta. Kyselyyn vastanneilla oli tai oli ollut yhteensä 1-9 siitosurosta. Ensimmäinen siitosuros oli hankittu jo vuonna 1989 ja viimeinen 2017.

Ainostaan yksi vastanneista vastasi, että astumiset olivat tapahtuneet naaraan luona. Kaikki muut vastasivat, että astumisia oli tilanteen mukaan tapahtunut sekä naaraan että uroksen luona. Epäonnistuneita astumisyrityksiä oli ollut 13/25 uroksella. Syiksi arveltiin mm. liian lyhyttä aikaa yhdessä, kokematon pariskunta, väärä astutusajankohta, epäily huonosta sperman laadusta ja naaraasta johtuvat syyt (ei tullut tiineeksi vaikka oli yritetty asuttaa useille eri uroksilla).

Yhteenvedona voisi todeta, että noin puolella uroksella oli ollut epäonnistuneita astumisyrityksiä. Kuitenkin lähes kaikki olivat saaneet jälkeläisiä joka uudelleen saman naaraan tai toisen naaraan kanssa eli vain harvoin kyse oli siitä, että uros ei lainkaan osaisi tai pystyisi astumaan ja saamaan jälkeläisiä.

Kolleille ominaista häiriökäyttäytymistä esiintyi useimmilla uroksilla. Merkkaamista esiintyi noin puolella eli 13:lla uroksella. Kovaäänistä mouruntaa esiintyi samoin noin puolella eli 12:lla uroksella. Kovin levottomia sen sijaan oli vain kolme siitosurosta ja aggressiivista käytöstä esiintyi kahdella. Heikentynyt ruokahalu oli kahdeksalla uroksella. Muuksi häiriökäyttäytymiseksi mainittiin yksittäinen muiden kissojen (kastraattien) ajoittainen jahtaaminen.

Kaikkiaan noin puolella uroksista oli sellaista häiriökäyttäytymistä, jonka omistajat kokivat häiritseväksi. Kuitenkin noin puolet uroksista oli suhteellisen ”helppoja”. Pahimmillaan kuitenkin erityisesti merkkaaminen johti uroksen aikaiseen kastraatioon. Tähän vaikuttaa toki omistajan mahdollisuus ja halu eristää uros määrääjäksi.

Erilaisia lääkkeellisiä keinoja vähentämään urosten haittakäyttäytymistä oli käytetty suhteellisen vähän. Yleisimmin oli käytetty Suprelorin-implanttia, jota oli käytetty kuudella uroksella. Erilaisia lääketuotteita oli käytetty yhteensä viidellä uroksella ja homeopaattisia tai luonnontuotteita samoin kolmella uroksella. Eniten apua oli saatu implantista, muista valmisteista apua oli saatu vaihtelevasti.

Todennäköisesti erilaisia lääkkeellisiä hoitoja oli kokeiltu niille uroksilla, joiden käytös koettiin hankalimmaksi. Yksittäisille kissoille koettiin, että niistä oli ollut myös hyötyä. Toisaalta jollekin kissalle lääkkeitä ei ollut mitään apua. Implantti auttaa kyllä häiriökäyttäytymiseen, mutta sen vaikutusaikana ei ole myöskään mahdollista saada jälkeläisiä. Todennäköisesti häiriökäyttäytyminen palaa samalla kun implantin vaikutus lakkaa ja ainakin jonkin aikaa käyttäytymistä joutuu kestämään mikäli jälkeläisiä halutaan.

Suurin piirtein yhtä paljon uroksista asui eristettyinä ja vapaina asunnoissa. Samallakin uroksella tilanne saattoi vaihdella tilanteen mukaan. Pääsyy erikstykseen oli merkkailu ja samassa taloudessa asuvat naaraat.

Siitosura oli päättynyt 1 ½ – 5 vuotiaana. Yleisimmäksi syiksi mainittiin sopiva ja riittävä jälkeläismäärä. Lisäksi mainittiin merkkailu. Kolmella uroksella mainittiin aggressiivinen käytös / nahistelu toisten kissojen kanssa ja kolmella terveydellinen syy. Osalla kyselyyn osallistuneista uroksista siitosura jatkuu vielä. Pentueita uroksilla oli ollut 2-7 ja pentuja 1-25. Parilla nuorella uroksella ei vielä ollut jälkeläisiä.